

TEXT PAVEL BAROCH
FOTO ARCHIV KATEŘINY
BOUDRIOT BAŽANTOVÉ

Kateřina Boudriot Bažantová: Ilustrátor má být důkladný pozorovatel

Knížky umožňují vžít se do prostředí a příběhů, které jinak nemáme možnost sami zažít. „A to všechno pak kdykoli v budoucnu mohu použít v ilustracích. Ilustrátor by měl být důkladný pozorovatel, takže čím víc toho má načteno a napozorováno, tím určitě líp,“ říká ilustrátorka Kateřina Boudriot Bažantová alias Ktaiwanita, která už deset let žije a pracuje v Paříži.

GEORGE R.R. MARTIN
HRA
TRU

VOIR LES MYTHES
Mit Mythen leben
The Ancient Art of Emulation
THE TRANSFORMATION OF ATHENS
Body, Dress, and Identity in Ancient Greece

FALLEN IDOLS - RISEN SAINTS
GOING DOWN
PISANO PULPITS
VENUS
GIAMBIOLOGNA
THE RENAISSANCE NUDE
The Naked Nude

The Survival of the Pagan Gods

B

yla jste dítě, které pořád něco čmárá?

Určitě, až tak, že nám rodiče museli dát desky omítnuté nabílo kolem zdí v dětském pokoji, protože jsme s bratrem čmárali úplně po všem.

Kdy jste si vlastně poprvé uvědomila, že vás malování a kreslení baví?

Kreslení mě bavilo vždycky a díky němu jsem se i odmala vyrovnávala s nepříjemnostmi. Velkou část dětství jsem totiž musela strávit po nemocnicích a kreslení byl způsob, jak se zabavit, když se mi svět bez varování zastavil třeba na měsíc. Kreslila jsem tam i pro ostatní děti a vymýšlela jim příběhy.

A kdy jste si řekla, že by to mohlo být vaše povolání, které by vás mohlo živit?

Byla jsem dost nesoustředěná na učení a kreslení byla činnost, na kterou jsem se dokázala soustředit bez problémů celé hodiny, takže jsem v tom měla celkem jasno. Byl to svět, jenž mě dokázal zaujmout nejvíc ze všeho, tudíž jsem vystudovala Hollarku a plynule potom UMPRUM, ateliér animovaného filmu.

Jaká byla vaše cesta k ilustrování knížek?

Po škole jsem vystřídalala různé výtvarné obory, pracovala jsem v několika studiích animovaného filmu i v televizi a asi posledních deset let se věnuji čistě ilustraci. Nakladatelé mi dávají volnou ruku, a jsem tak limitovaná pouze příběhem, který ilustruji, a to mi poskytuje velkou svobodu.

Kterou první knihu jste doprovodila svými obrázky? Jak se na své dílo po letech díváte? Jste s ním spokojená, nebo byste něco udělala jinak?

Ilustrace do katalogu k výstavě koptských textilií na Pražském hradě. Kreslila jsem postavy v dobovém oblečení, byla to taková věrně historická ilustrace, spojená s rešeršemi. Vzpomínám si hlavně na ten skvělý pocit, když jsem mohla tu úplně první knížku držet v ruce. A moje první obálka byla pro knihu Nicka Cavea *Smrt Zajdy Munroa*. Nakladatelství Argo mě tehdy oslovilo, jestli mohou použít na obálku reprodukci mého obrazu, a potom mě oslovili s dalšími zadáními ilustrací obálek, už přímo na objednávku. A jestli bych něco dneska nakreslila jinak? Určitě. U každé zakázky vždycky bojuji s něčím, co mi v té chvíli nejde a je potřeba to překonat, takže беру všechno, co už je jednou hotové, spíše jako uzavřené kapitoly, na kterých jsem se něco nového učila.

Patříte mezi vášnivé čtenářky, které musejí každý den přečíst alespoň pár stránek?

Mám pořád rozečtených několik knížek najednou a čtu je nárazově podle toho, jak mě která knížka vtáhne.

Je vlastně velmi kladný vztah k literatuře nutným předpokladem k tomu, aby se z někoho stal skutečně dobrý ilustrátor?

Neřekla bych, že je to předpoklad, ale je to určitě nesmírně důležité. Knížky umožňují vžít se do prostředí a příběhů, jež jinak nemáme možnost sami zažít, a to všechno mohu pak kdykoli v budoucnu použít v ilustracích. Ilustrátor by měl být důkladný pozorovatel, takže čím víc toho má načteno a napozorováno, tím určitě líp.

Žijete už delší dobu v Paříži, kam jste odjela se svým partnerem. Jak jste se s tak zásadní životní změnou vyrovnávala? Jste tam spokojená?

Určitě, v Paříži už bydlím deset let a pořád tu je co objevovat. Je hrozně rozmanitá a ta její barvotisková pohlednicová podoba je jenom slupka. Je to město obrovských kontrastů. Na jednu stranu přelidněné a hektické město, ale je také typické, že pokud nemusíte každý den vyrážet přes celou Paříž metrem do práce, je tu spousta míst, kde vládne úplně líný, pomalý klid. Je zde mnoho pitoreskních zarostlých dvorů a malebných náměstíček, kde si žijí starousedlíci

„V Paříži už bydlím deset let a stále je tady co objevovat.“

Kateřina Boudriot Bažantová při práci.

jako na malé vesnici, a taková místa najdete v každé čtvrti po celé Paříži.

Ilustrujete české i francouzské knihy? Liší se nějak práce pro francouzského a českého vydavatele?

Ano, ilustruji české i francouzské knížky a ta práce samotná se moc neliší. Tím, jak mi nakladatelé dávají volnou ruku. Rozdíl je samozřejmě v honoráři a také v tom, že francouzský trh s knihami je mnohem větší, což s sebou ale nese třeba to, že knížka po vydání na trhu rychleji zapadne. Je zavalena spoustou dalších a na pultech se ohřeje mnohem kratší dobu než v Česku.

Jak vlastně vaše ilustrace nové knihy vznikají? Pouze si literární dílo přečtete a sama vymyslíte obrázky, nebo se scházíte s autorem a domlouváte se, jaké obrázky by byly v knize vhodné?

U obálek většinou nakladatelství autora a ilustrátora nepropojuje. Komunikuje se mnou redaktor a s autorem se většinou seznámím, až když je obálka hotová. Když mi třeba sám napíše, že je s obálkou spokojený, to mi vždycky udělá velkou radost. U celoilustrované knihy jsem s autorem ve větším kontaktu, většinou na začátku řešíme délku textu, aby

KATEŘINA BOUDRIOT BAŽANTOVÁ (44)

● Česká ilustrátorka žijící v Paříži.

Vystudovala Výtvarnou školu Václava Hollarů a v roce 2000 dokončila Vysokou školu uměleckopřemyslovou v Praze.

V rámci výtvarné skupiny Hurá Collective se v roce 2008 podílela na založení a chodu galerie a síťotiskové dílny Hygienická stanice na pražských Vinohradech.

V rámci projektu *Art in subway* vytvořila v roce 2011 velkoformátovou ilustraci pro vestibul stanice pražského metra I. P. Pavlova. Ilustrace zobrazuje cestující v metru jako antropomorfní psy, přičemž postava v popředí drží hamburger a knihu I. P. Pavlova *Experimentální psychologie a psychopatologie zvířat*. „Kde jinde než v prostředí hromadných dopravních prostředků se stírá rozdíl mezi člověkem a zvířetem, dochází na základní podmíněné reflexy a bují mechanismy psychologických a fyziologických fenoménů?“ okomentovala své dílo.

V roce 2013 vyhrála soutěž Arnal na festivalu KomiksFEST!, a to s postavou Divy Lídy v komiksu *Pippo a zlatý brouk*.

Na festivalu Svět knihy 2016 získala od Akademie science fiction, fantasy a hororu cenu za nejlepší obálku, a to za obálku knihy *Řeky Londýna* britského autora Bena Aaronovitche.

V roce 2016 se podílela na *Komiksově Kytici*, ilustrovaném vydání Erbenovy básnické sbírky.

V roce 2019 byla společně se scenáristkou Irenou Hejdovou oceněna cenou Albatrosu za výjimečný počin roku za dětskou knihu *Červené Klubíčko*.

„Je tady Dickon a jeho zvířata!“

„Mary napadlo, jak pustě a ošklivě tahle zahrada vypadá.“

„Vy ale máte apetit!“

„Kapitán se stočil do klubička kousek od Dickona, který se usadil na koberečku u krbu.“

„U ilustrovaných knížek se během práce s autorem často sprátnelíme.“

zbývalo odpovídající místo na ilustrace. Potom ukázu první návrhy, a když jsou odsouhlasené, mám volnou ruku, posílám výsledky, jak práce pokračuje.

Navázala jste s některými spisovateli přátelský vztah, scházíte se třeba pravidelně?

U ilustrovaných knížek se během práce s autorem často sprátnelíme, někdy i s autory knih, kterým jsem dělala obálku. Teď pracuji na ilustrované knížce s francouzským spisovatelem Fabricem Colinem, nejdřív jsem dělala obálku k jeho knize, a protože se mu obálka líbila, nabídl mi, abychom se sešli a vymysleli nějaký společný celoilustrovaný projekt.

Je tedy běžné, že vás oslovují sami autoři knížek, že si přejí, abyste ilustrovala jejich dílo, anebo dostáváte zakázky od vydavatelství?

Ano, autor knížky svému nakladatelství občas navrhne ilustrátora, kterého by si přál jako autora obálky. Potom to bývá nakladatelství, jež se mnou jedná a kdo mi ilustrace zadává.

Jak je vaše práce vlastně honorovaná?

V honorářích je mezi Českem a Francií asi třikrát větší rozdíl, je to úměrné vyšším životním nákladům. Takže ve Francii pracuji za tarify místní a s českými nakladatelstvími pracuji na dálku v takovém rozmezí, aby to pro ně bylo únosné a pro mě tady zároveň schůdné, protože vím, že by tarif běžný ve Francii zaplatit nedokázali.

Dá se ilustrátorstvím uživit, nebo si musíte ještě přivydělávat jinou činností?

Lze to, věnuji se už čistě jen ilustraci. Ale vzhledem k tomu, jak je život v Paříži drahý, je mi líto,

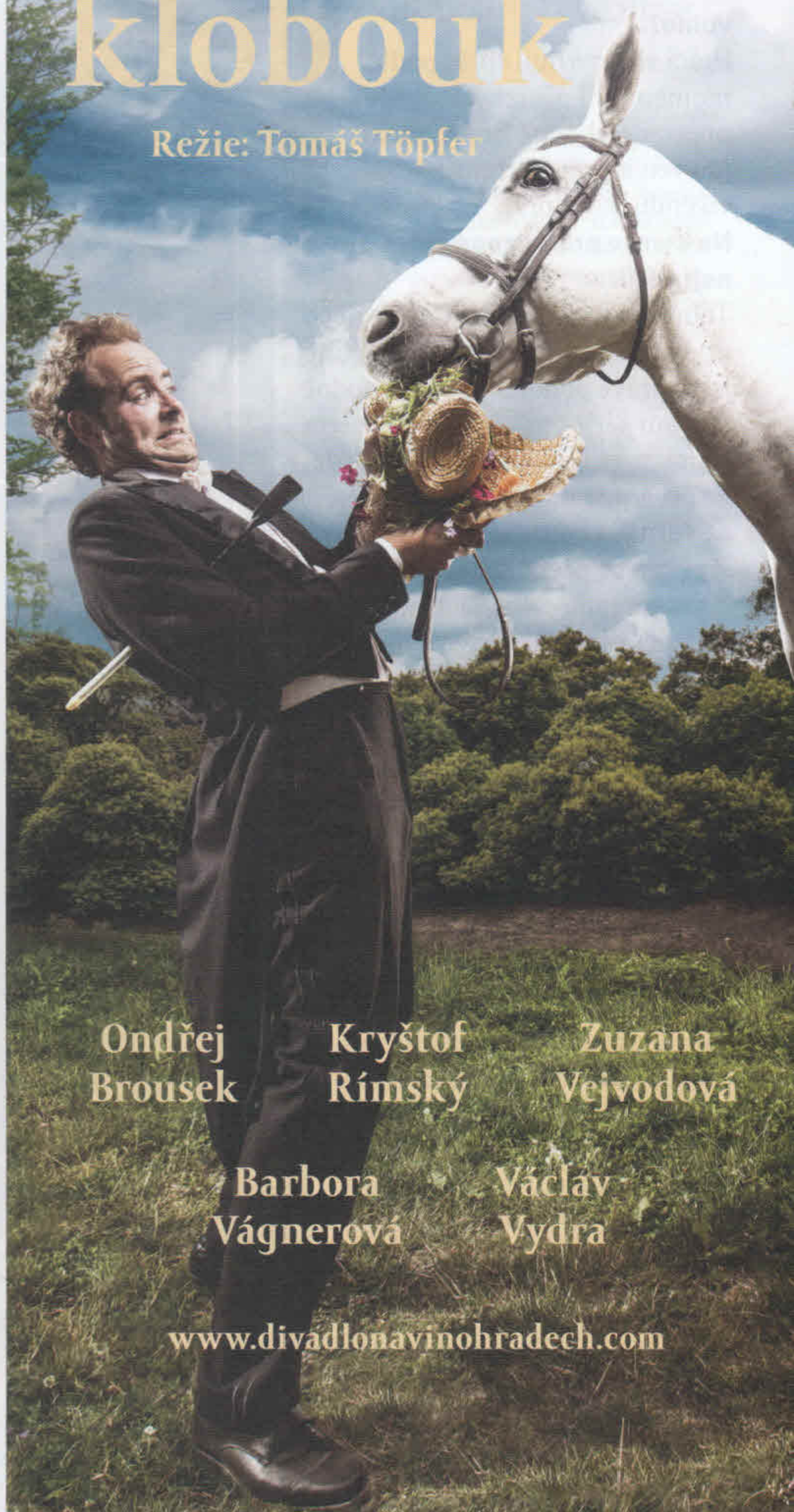

DIVADLO
NA VINOHRADĚCH

Galantní komedie
plná náhod

Eugène Labiche
**Slaměný
klobouk**

Režie: Tomáš Töpfer

Ondřej
Brousek

Kryštof
Rímský

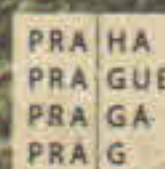
Zuzana
Vejvodová

Barbora
Vágnerová

Václav
Vydra

www.divadlonavinohradech.com

Zřizovatel divadla:

Partner divadla:

Mediální partneři:

HOSPODÁRSKÉ NOVINY

Český rozhlas

že některé opravdu hezké, ale málo placené ilustrátorské zakázky proto musím odmítnat.

Jaký máte pracovní režim? Máte vyčleněný přesný čas na práci každý den, či pracujete spíše nárazově od rána do večera a pak si dáváte volno?

Práci si rozvrhnuji spíše podle momentální potřeby. Když je přes týden hodně hezky, radši jdu ven a pracuji třeba během víkendu, když prší.

Na kterou práci vzpomínáte nejraději?

Toho je víc a nechtěla bych něco upozadit. Spíše žiji tím, do čeho jsem právě ponořená. Teď si hodně užívám sérii obálek k dílu Alberta Camuse pro nakladatelství Leda. Zaprvé proto, že je to celá série, a zadruhé proto, že mám záminku si znova celé jeho dílo číst, protože ho mám moc ráda. Děláním si hodně ráda rešerše, i když z nich třeba skoro nic konkrétně nepoužiji, dělám je proto, že chci mít jistotu, že se nespletu v atmosféře nebo v místní architektuře, a baví mě se vžít do vizuálu obsahu knížky. Takže teď se například probírám archivními fotkami Alžíru z doby, kdy byl Camus malý kluk, pro obálku *Prvního člověka*. To je moje nejoblíbenější Camusova knížka, v níž popisuje své dětství. Během hledání jsem narazila i na Camusovo kuriózní spojení s Českem. Camus krátce navštívil Prahu v roce 1936, do Čech připlul se svou první ženou Simone Hié a přítelem Yvesem Bourgeoisem po řece na kajaku. Prožíval v té době těžké osobní období a své deprese si asi tak trochu nezaslouženě promítal do českého prostředí. Jeho velice temné divadelní drama *Nedorozumění* se odehrává v Česku a hra se původně měla jmenovat *Budějovice*.

